GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

L’aigua és vida, el Ter s’asseca. Reaccionem!

+ Notícies | 01/02/2008 | 12:29

La situació del Ter és un desastre per a les comarques gironines. L’aigua és vida i el Ter pateix “estrès hídric”...

El 70% del cabal del riu Ter es transvasa a l’àrea metropolitana de Barcelona. Cap altre riu català subministra tanta aigua a l’àrea de la capital del país. I això té conseqüències evidents en el cabal del riu Ter des del Pasteral (que és on una canonada desvia la major part de l’aigua del riu) fins a la desembocadura a la Gola del Ter. Pregunteu-ho al regants del baix Ter. Però també als ciutadans de pobles i ciutats per on transcorre el riu, o als municipis de la Costa Brava centre que calculen amb preocupació fins quan tindran aigua sense restriccions, o a la ciutat de Girona, o les empreses que tenen salts d’aigua per generar energia.

La situació del Ter és un desastre per a les comarques gironines. L’aigua és vida i el Ter pateix “estrès hídric” que afecta directament a la fauna i la flora del riu però també, i sobretot, als ciutadans de les comarques que directament es beneficien del riu des d’un punt de vista agrícola – la major part de l’aigua-, industrial o pel consum d’aigua de boca.

Sóc partidari d’una Europa en xarxa en el camp de l’aigua i de l’energia. Això avui ja és evident en el camp de l’energia. El 80% de l’energia que es consumeix a l’Estat espanyol prové de tercers països. Vuit de cada deu bombetes d’una sala són alimentades per energia comprada a tercers. Espanya és l’Estat amb més dependència energètica de tota la Unió Europea. Ens refiem de l’energia comprada a països com Argèlia o el Marroc però, en canvi, no afrontem l’Europa en xarxa des d’un punt de vista hídric.

Sóc partidari que l’Europa humida pugui ser raonablement solidària amb l’Europa mediterrània, més seca i amb problemes d’aigua. Sóc partidari del transvasament d’aigua del Roine a Catalunya. Per ser més exactes: amb l’1% de l’aigua que el Roine desemboca al mar, Catalunya tindria solucionat el seu preocupant dèficit d’aigua. Sóc partidari de la solidaritat entre conques però amb uns topalls basats en la sostenibilitat, de les persones i el medi ambient. Avui el riu Ter està sobreexplotat. Aquest és el problema número 1 que hauria d’afrontar la societat gironina amb determinació i fermesa. No es tracta de tancar-se en un discurs de campanar, no es tracta de predicar, com fan alguns, l’oposició a qualsevol tipus de transvasament.

Just el contrari: el transvasament d’una petita part de l’aigua del Roine alliberaria la “solidaritat desaforada” del Ter cap a l’àrea metropolitana de Barcelona. Com un sistema de vasos comunicants, el Roine allibera el Ter.

Aquest transvasament s’ha de fer amb la construcció d’una infraestructura per al transport d’aigua del Roine a Catalunya. S’ha de fer així i no pas amb pedaços com els que ens proposa el govern de la Generalitat amb el transport amb vaixells d’aigua des del Roine i des de la planta dessalanitzadora de Carboneras (Almería). Quanta mancada de coratge i estupidesa hi ha en la proposta del transport en vaixell de l’aigua. Això només s’ha vist fa uns pocs estius per a Mallorca, que és una illa. Però mai per portar aigua en vaixell des d’una zona, Almería, més allunyada que el Roine, el riu més cabalós que desemboca al Mediterrani. Com els romans, civilització assentada sobre una sòlida tradició, transportaven l’aigua a través d’aqüeductes i no pas en galledes, avui l’aigua s’ha de transportar a través d’una conducció i no pas en vaixells.

Europa en xarxa. Per dir-ho d'una altra manera: sóc partidari del transvasament del Roine mentre que el tripartit és partidari de l'embarcament del Roine.

Diguem-ho tot: la planta dessalanitzadora de Carboneras només funciona al 15% i la proposta de portar aigua d'Almería és una manera d'ajudar a fer front a una planta que té uns comptes d'explotació pèssims. Es poden i s'han de construir noves dessalanitzadores a Catalunya – tot i que algun dia hauríem de discutir el cost del consum energètic- però ni elles ni l'anomenada "nova cultura de l'aigua" –estalvi i racionalització de l'aigua- són suficients. I hem de comptar el cost de la canonada per transportar l'aigua des de la dessalanitzadora fins al port de Carboneras i des del port de Barcelona fins a la xarxa d'aigües en alta de l'àrea metropolitana.

Aquesta setmana la majoria del Tripartit ha votat en contra d'una Moció de CiU en el Parlament de Catalunya que, entre altres punts, plantejava la construcció de les obres per a fer possible el transvasament d'aigua del Roine. Transvasar aigua del Roine vol dir, directament, alliberar el Ter que està sota mínims. Per què aquest no del tripartit? Per què aquest no del partit socialista, formació amb cultura de govern? Tot plegat em fa recordar massa els "nos" que ERC i ICV van posar a la construcció del Quart cinturó o la paralització durant mesos de les obres del Túnel de Bracons. Pals a les rodes, frenada a la planificació territorial i mediambiental. Reverberacions d'un pensament entre carlista i iconoclasta.

L'any 1999 l'anterior govern de CiU va tenir els primers contactes amb les autoritats franceses per parlar del projecte del transvasament del Roine. Els francesos hi estan disposats. Tot va quedar parat amb la majoria absoluta del PP i la seva mania de l'autosuficiència i l'aïllacionisme hispànic en matèria hídrica.

Avui tenim una nova oportunitat de plantejar el transvasament del Roine. Serà un dels punts claus del grup parlamentari de CiU en la propera legislatura a les Corts espanyoles i un element de primer ordre a l'hora de negociar qualsevol tipus d'acord polític-parlamentari.

Per què aquest no tan tancat del socialisme català? Per què uns pocs, i amb postures força indocumentades, han fet ballar per un peu durant tan temps la política catalana i espanyola? Diuen, els que s'oposen al transvasament del Roine, que "no ens podem fiar dels francesos". No ens podem fiar, mitjançant contracte, d'un Estat membre de la Unió Europea regit pels principis de l'Estat de Dret i amb seguretat jurídica? No ens podem refiar de França i, en canvi, ens podem refiar d'Argèlia en la compra de gas natural o de França en la compra directe d'energia? Quins arguments més pobres i porucs! Els transvasament del Roine ha d'arribar i caurà com fruita madura.
M'hi comprometo per la veritable solidaritat europea. Per salvar el Ter.

Perquè la gent es pugui guanyar la vida i perquè el paisatge que ens fa com som no variï substancialment per la insensata i desaforada aportació d'aigua del Ter a l'àrea de Barcelona.

Autor: Jordi_X
Jordi_X

https://gironanoticies.com/noticia/5223-laigua-es-vida-el-ter-sasseca-reaccionem.htm